

Dongó

LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

II. évfolyam 5. szám.

Ára 4 fillér.

1914. február hó 1.

MAKÁMA.

Ide figyeljen most: minden ur és dáma, — nem süket füleknek készül e makáma, — melyet versnek szánok, azért mégis próza, — olyan próza-vers ez, melyben nincsen sűrőfa. — Uram isten, jaj, hát, hogy miről irjak, — azt még sem tehetem, hogy témáért sirjak, — idő is kevés van, esemény is kevés, — ötletet találni hiu reménykedés, — legjobb volna nekem, gépmadárnak lenni, — Pégoud mester alatt száz bukfencet vetni, — még a tangó-táncos sorsát is irigylem, — aki minden kislányt elől elölöm, — avagy lennék herceg, kit úgy hívnak, hogy Wied, — kit a jószerencse albánok trónjára vitt, — lennék bánom is én Psylander Waldemár, — kinek százezer nő vallott szerelmet már, — loptam volna én el a szép Mona Lisát, — hideg téli fagyban a Marost úsznám át, — volnék rulett bankár a Margitszigeten, — avagy komitácsi a távol keleten, — hatósági husszék is szívesen lennék, — melyet minden hentes átkozódva szid szét, — örömmel viselném Herceg Ferenc nevét, — kinek koronákkal tömték ki a zsebét, — annyira vagyok már, hogy ügyvédnek vágytam, —

mióta a csőd oly könnyű a hagymában, — lennék már kapocs is Náci s Gyula között — melyet a szeretet és barátság szövött, — lennék már fogoly a rendőri fogdába, — föltéve hogy nem való hiába — Chamilla írása, — lennék én adós is bármi a kamatláb, — bár kezes kell ehhez, nem pedig két balláb. — Nem kerülne sorra úgy sem a fizetség — mert megobstruálnám én majd az árverést, — és verés ide, verés oda, — nem lesz ebből soha óda, sőt miután témát találni nem bírok — abbahagyom, s inkább makámát nem írok.

A kamatláb

Ugy örülök, úgy örülök,
A szemem csaknem könnybelábad:
Leszállítják már nálunk is
Az istenverte kamatlábat.

És hallom ezzel egyidőben,
Ezt suttojják pénzügyi részen:
Hogy a pénz, mely drága volt,
Mostaniól fogva olcsóbb lesz.

Könnyű sóhaj kél ajkamon,
Mig kinyujtom a kamatlábam:
Bolond beszéd az olcsó pénzről,
Hát van itt pénz egyáltalában? Ón

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol url szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesíttetnek!

Prológust

mond a tüdőbetegszanatórium egyesület tea-délutánján s prologust mond a *Dmke.* ifjúsági egyesületek multságán. Szóval ő az, akire egy-egy új eszme, egy-egy új cél megértetésének hivatása vár, ő az, aki áttudja érteni a magasztos elveket s ő az, akinek ékesszólása szárnyat ad a képzeteknek. Ő a makói aranyszáju pap, aki nemcsak a templomban, de mindenütt, ahol az ékesszólás erejével küzdeni kell, — teljesíti a hivatását. Tudását, tehetségét elismerik s be-behordozzák Ujvárosról a belvárosiak, hogy itt is élvezzenek szép szónoklatot. Különösen az izraeliták kedvelik, akik úgy látszik jobban tudják értékelni a tehetségeket. Volt már katolikus is, sőt plébános is, most csak segéd-lelkész. Ha a zsidó hitre tért volna át, már rég rabbinus lenne. Így kissé lassabban halad, mert mit ér a szónoki képesség, mit ér a tudás, ha nincsen hozzá tekintélyes potroh és jól vágó bajusz. De azért lehet ő még püspök is . . . így legyen! Amen!

A község pénztára — a bika hatalmában.

Elnyelte a kulcsot a bika.

Tragikomédia számos megható és kacagató képben.

Kiküldött tudósítónk telefonjelentése.

Földeák község békés polgárainak nyugalmát egy szokatlan tragédia izgatja. Arról van szó, hogy a község pénztárának kulcsát a pénztárnok bikája lenyelte. Ez pedig úgy történt, hogy a község pénztárnoka, mikor istálló szemlét tartott, véletlenül kiejtette nadrágja jobb-oldali zsebéből a széna közé, s azt az ott látszólag nyugodtan szénát ropogtató bika lenyelte.

A bika, — mely mellékesen megjegyezve — nyugoti faj, tarka-vörös, s esküdt ellensége a magyar fajnak, észrevette a kiejtett pénztár-kulcsot, s azonnal fölismerte a helyzetet, melynek

kulcsát magához ragadta az által, hogy a pénztár kulcsot lenyelte, s így a község pénztárát úgy a pénztárnok, mint az ellenőr, s az egész községi hatóság részére megközelíthetlenné tette.

No most tessék közgazgatni, mondta a bika a megijedt pénztárnoknak, miközben enyhén bögyve, sunyi módon röhögött.

A pénztárnok eleinte kérésre fogta a dolgot, s megható szavakkal esedezett a bikához, hogy adja vissza a kulcsot. Lefestette a helyzetet a bika előtt, s nem hagyta említés nélkül, hogy ha gyomrában tartja a kulcsot, azzal ex-lex állapotot teremt a községre.

A bika azonban hajlíthatatlan maradt, s minden kérésre tagadólag rázta a fejét.

Haditanácsot

tartottak erre a község bölcsei, s ravasz haditerveket eszeltek ki a pénztár-kulcs visszaszerzésére. Először is elhatározták, hogy a bikát előzetes letartóztatásba és vizsgálati fogságba helyezik. Hajduk és csendőrök őrizték a bikát és egymást, nehogy valami módon kiköpje és elrejtse a kulcsot.

Ezután a község bölcsei — tudva, hogy a bika kérődző állat, s étkezését ugyszólván kétszer végzi, mert a már egyszer lenyelt eledelt szájába újra visszahelyezi és ismét megrágja, — lesbe álltak, hogy megragadva az alkalmat, amikor a kulcsot ismét megrágja az okatlan, dacos barom, — azt akkor kiragadja a bika fogai közül.

Épen csütörtök lévén, ez a terv

csütörtököt mondott,

mert a bika ugylátszik, megsejtette az előljároság szándékát, s mietött azok a kedvező pillanatot felhasználhatták volna, gyorsan visszasülyesztette a kulcsot a gyomrába.

Ujabb csselfogást

eszeltek ki tehát az előljárosok. — Majd kiadod te azt a kulcsot nem soká, — mondották, s az épen jóllakott és kérődző bikát elkezdtek itatni — keserű vízzel.

Vödörszámra itta a Hunyadi 'Já-

nost a bika — és semmi hatás! Vártak egy óráig, vártak két óráig, semmi hatás. Emberi szervezet elpusztult volna ennyi keserű víztől, de a bika egyáltalán nem is érezte szükségét, hogy kikéredzkedjék. A kulcs-keresők ugyanis nem számoltak az azzal, hogy a bikának négy rekeszes gyomra van és amíg a négy rekeszben végig jár a víz, az soká tart és hatását veszti.

No ha ez sem használt, eszméltek föl az előljárók, majd a tudós asszony kiadatja veled, és

hivatták a községi szülésznőt, aki meg is jelent, kezében egy cekkerrel, a cekkerben műszerekkel, és annak rendje-módja szerint szakszerű beöntést alkalmazott, sok-sok liter vízzel és sok ricinus-olajjal.

A bika erre sem reagált, s a kulcs továbbra is a bika gyomrának valamelyik sötét rekeszében rekedt.

Ekkor még ravaszabb fogással éltek az előljárók, s így okoskodtak:

a mágnes

vonzza a vasat. A pénztár kulcs vasból való s így a logika törvényei szerint egy jó mágnes-vas kihuzza a bikából a kulcsot. Az egyik kisbirót a bika háta mögé állították, s míg ketten a bika lompos farkát emelték az ég felé, addig a kisbiró rendületlenül tartotta a patkóalaku mágnes-vasat a bika mögött, remélve, hogy az majd kihuzza belőle a nagyon óhajtott kulcsot. A kisbiró elfáradt, fölvaltották, s hiába vagy egy óra hosszáig kísérleteztek a mágnessel, nem használt. A kulcs nem került elő.

Hivattak állatorvost

Makóról, de ez sem tudta kicsalni a kulcsot a bikából, s az előljáróság tehetetlenül áll a katasztrófával szemben. Egyesek már arra gondoltak, hogy kioperáltatják a kulcsot a bikából s e célból Földeákra hivatják a híres *Herczel* professzort. Előbb azonban tekintettel arra, hogy a kiváló sebész drágán operál, s kérdés, hogy a község pénztárából kifutja-e ez operáció költsége, — fölterjesztést intéznek a miniszterhez, s megkérdezik, hogy mi tevők legyenek a

renitens bikával, és hogyan szerezzék vissza tőle az elorzott kulcsot.

Amíg a miniszteri leirat megérkezik, addig őrizni fogják a makacs bikát s e célra egy század katonaság kirendelését fogják kérni.

TUTYI.

A jó kis bika elnyelte a földeáki kasszakulcsot. Hát csak ökor az a bika, ha a kulcsot öszi, ahelyett, hogy belülről tapasztalná azt a jó kis piztárat.

A jó kis Dedinai Dedinzky dr.-ről kiderült, hogy egész jó kis ellenzéki honatya lenne, mert hogy nagyon ért a technikai obstrukcióhoz. Még az árverést is kiobstruálja. Jó kis árverés.

A jó kis Politzer dr. is megjelent az obstrukciós árverésen — tapasztalatot szörözni. Ez vót a legolcsóbb, bár a jó kis tömeggondnok vónni akart ingatlant, oszt alig lehetett viszatartani, hogy ne tőgye le a bánatpénzt. Osz nem tőtte le. Jó kis tömeggondnok.

A jó kis Henrik csak mögfizette a kirugást, amit elméletben követett el, mert 60 korona strófra itélték. A jó kis doktornak, mög egyéb haszna se vót, mint a káröröm, hogy mégis csak értékös valami az a hitehagyott böcsület. Legtöbb haszna vót a jó kis lődoktornak, mert az pizt kapott a tanuskodásért. Jó kis doktor.

A jó kis löndérkapitány mán jogászokat nevel a jó kis lendörökből. Kár pedig fővilágositani a löndért, mert akkó mögutálja a mestőrségit és szóba sé áll velünk, hanem inkább a Zespersit doktorral bratyizik. Jó kis lendörök.

Én is azt hiszem.

— Lehet, hogy a kigyó beszélte rá Évát a tiltott fa gyümölcséből való szakításra, de azt hiszem, nem kellett soká rábeszélne.

A TANGÓ — ELMÉLETBEN.

Egy makói uri leány a következő levélben magyarázta meg barátnőjének a tangó tánc figuráit:

Kedves Ilonka!

Szivesen látjuk ma délután a tangó órára. Remélem, hogy velem együtt lesz kedve ezt a jaj de szép táncot megtanulni. Hogy némi sejtelve már előre is legyen, hogy milyen is az a tangó, itt ismertetem a részleteit:

Egy lépés jobbra, két lépés balra, — aztán egyet fordul, balra szédül, jobbra ájul, hátra bukik, előre esik, botlik, csetlik, libeg, lebeg, kering, kavarg, oson, suhan, zuhan, repül, lépked, robog, száguld, csavarint, csettint, csipked, cserél, berél, óhajt, sóhajt, ruccan, rebben, mukkan, nyekken, csámcsog, szippant, izog, mozog, fityeg, csoszog, omlik, bomlik, ténfereg, hajlik, zajlik, akar, vakar (?), didereg, kecmereg, pötyög, tötyög, dől, gyur, szúr, bök — (ez már sok), mókázik, bokázik, leül, feldül, áll, vár, megy, jön, siet, féljobbra, félbarna, (habbal vagy nélkül?) angolos..., félbarna... — Ez a tangó...

Hát nem gyönyörű!?

Ölel: *Smuncili.*

Feltétel.

— Asszonyom, ha megcsókolhatnám meghalnék az üdvösségtől.

— Akkor hamar csókoljon meg.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

Akik nagy lábon élnek.

Makón sokan élnek nagy lábon, mind között

azonban legnagyobb lábon a bankdirektorok élnek, akik nemcsak a maguk lábát,

de a kamatlábat is igénybe veszik a bevételekhez és kiadásokhoz. Ilyenkor, üzletzáró évfordulón, a mérleg idején, amikor osztalék és remuneráció eső van, illik megemkezni a pénz ez irányítóiról is

Egy hónap hosszú idő.

Mészáros Gyula megkérte egy szép vidéki leány kezét, de kosarat kapott.

Egy hónap múlva a szép leány magához kérte Mészárost és így szólt hozzá:

— Gyula, egy hónappal ezelőtt megkérte a kezemet, és én kosarat adtam, de most már meggondoltam magam.

Mészáros: De már én is!

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tüköracél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vesszőutanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKO, Szentjános-tér.

Interwju.

*Mindenki nyilatkozott
Kinek köze volt s nem volt.
A sajtóról nyaggatták
Lyzoformot és Mentolt.
Mindenki nyilatkozott,
Hogy mit mikép óhajtott
Az új sajtótörvényben.
Csak őt hagyták ki épen:
A Tisztességes Sajtót.*

*Mi tehát mikor tegnap
Már betették az ajtót,
Halkan kérdőre vontuk
A Tisztességes Sajtót:
Mit szól az új helyzetről?
„Igazán nehéz, mondta,
Hogy mit is nyilatkozzam,
Mert még sohase voltam
Ilyen egészen új,
Ilyen más-állapotban.“* On

Hogy potyénél Zsákai — ha tartozik.

A Honvéd városi cigány részen egy félkegyelmű, jámbor, istenes özvegy magyarnál lakott árendába Zsákai, — a Buczuri Pistáék kontrása — a kit az öreg puró magyar, miután Zsákai már néhány fertálylyal tartozott, folyton kila-koltatással, meg avval fenyegette, hogy beperli s átadja az ügyet Dr. Pipali Matyinak.

Zsákai elbeszélése után adjuk le, hogy szabadult mégis a furfangos cigány a házbér fizetés alól, még hozzá a manus, a házigazda potyénélt neki tárgyét, mög gyantára valót, csakhogy ne hagyja kísértetbe.

Vakuljak mög, ha nem dzsanéltam, — mondja Zsákai — hogyha hazamék, a prosztó manus mögént a lóvét követeli rajtam. Na megállj, essön beléd a dög, — mondok — majd kifogok rajtad.

Az egész nyár alatt bégás rossz kereset volt, gyógyuljon be a mujom, ha nem igaz, a banda alig látott egy pár rupponyt, sum mán, mondok, hunnan a bengából potyénéljak én ennek a gádzsónak? Na, mondok, a didaré avéljon rád, majd potyénélok hát csak várd be a végit, már mint a Zsákaiét.

Azt is dzsanéltam, hogy a hulaj manus romnyéja nem régön mérélt mög s hogy a manus irgalmatlan nagyon kamélta a romnyéját, oda vót utánna, azóta mindig kísértetökről, szellemökrül álmodozott.

Szombat este vót, a két égy aszszony kocsmájába basavéltunk néhány csóró magyarnak s a csórók, igaz lóvét nem déltak, de egy-pár liter lácsó bort mégis potyénéltak, én mög hogy a szó-dát nem pihélok, az ital égy kicsit a fejembe avélt, mátos lettem s kurázsit kaptam, persze lóvé egy se a zsebbe, így dzsalok haza felé. A Babur gyerök, a kivel együtt dzsaltam, ápertén mögvakérálta, hogy mivel nagyon hájélhatnék, bedzsal a kamelójáhun, oszt megvágja egy-pár buznyaré irányában, legalább ha cipóra nem, lösz röggelre egy kis tárgyéra való. Eredj na mondok, té tóhetöd, — én mán ugy se möhetök.

Hazamék, a romnyém fekszik a kuckóba s amint vetközők, az asszony mintha fokhagymás ajnslugot nyelt vóna, olyan sürü volt az ájer, hogy szinte étte a szemémet. Na a hétszentségit, mondok, ettül ugy se szovélok, mert ugy dül belőle a pára, akár a tájfajta katona lóbul, az áróma a putrit is majd fölvetötte. Ott hagyom ezt a parádi viz izü görényt, pipiszködve bedzsalok a magyar szobájába, hallom, hogy a manus szépen szovél az ágyba s mivel tudtam, hogy nagyon daral a kísértetöktül, erre alapítottam a sikert. Vissza dzsalok az én vackomhun, lassan kihuzom az ágy fenekérül az egyik dészkát, avval mesztélláb meg bedzsalok a manushon, a manus csak szovél szép csöndesen. Neköm sé köllött égyéb, a dészkával jól végig csalavélok a magyaron csak ugy hosszában, — avval lábujjhögyön hirtelen vissza kuporodok a vackomba s elkezdtem é hát horkolni, de horkoltam ám ugy isten igazából.

Éccör csak gyün é hát a hulaj magyar, de gyün ám, kacimbál jobbrólbakra, végre — töszöm — fölcihelödök nagy ijedten, mintha a kórság gyötört vóna. Mondja osztán a prosztó, mi történt vele, — ugy tetszik — aszongya, mintha végig vágtak vagy tapostak vóna

rajta, nem tudja nem-e rossz szellem járt a pitarba.

Neköm se köllött több, fölugrok s mondok: Devla segits! A hétszentségnek sé nem maradok itt, kend János bácsi világ életébe rosszul bánt Julis nénivel, nincs nyugta a haló földjébe, tisztára az jár haza, még majd engöm is mögtapos, né lássam mög a kis csávómat, ha ez nem igaz.

A mint így vakéralok, dikhélom, hogy az én magyaromon gyöngyözik a veriték s uram bocsá, hányja magára a köröszöt. Sé szó, sé beszéd, vöszöm a szérszámot, töszöm mintha avélnék ki-felé.

Elibem állt ám a prosztó s riva könyörögött az én magyarom, né hagyjam egyedül, inkább elengedi az áréndát, továbbra is ott lakhatok, azonkívül tárgyét is vösz sziverősítőnek. Nagy nehezen hajlottam a szóra, árva lelkömnek úgy sé vót hova mönni, azóta naj potyénélok s János bátyámmal ma is égy földél alatt lakok.

Ezt fogd mög, mondok a trógérnak, ha vótál katona, de té mi vótál? Banjalukában ordénánc vótál. Értéd-é?

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

Farsang.

Izidor és Adolf, mindkettő még ifju és bohó, az utcán találkoznak:

— Fogsz te menni az álarcos bálba? kérdi Izidor.

— Nüná nem megyek! Persze hogy fogok menni — mondja Adolf.

— Nü és milyen maskarád lesz?

— Fogsz nevetni. Edj nadjszerű, egy echt eredeti ütletem van. Edj fenomenális trükk.

— Nü mi az? Hagyjad hallani?

— Gorgonzola leszek!

— Micsoda? Gorgonzola? Egy sajt? Hodjan leszel te Gorgonzola???

— Hát nagyon edjszerűen. Bepakolok magam ezüstpapirba és bődös leszek...

Jogakadémia a rendőrségen

Törvényt tanulnak a legények.

Szóról-szóra igaz.

Rákosy Gyula rendőrkapitány fanatikus rajongással szereti a hivatását és szó szerint veszi a miniszteri intelmet, mely szerint a rendőrséget fejleszteni kell. Hát ő fejleszti is — isten igazában, s ha rajta áll, úgy a makói utcák sarkán egy-egy Vázsonyi, e Visontai, vagy legalább

Gerő Géza áll posztot rendőri uniformisban, tarsolyában egy törvénykönyvvel és egy browning revolverrel.

Ennek jellemzésére szolgáljon az az eset, ami a legutóbbi tanácsülésen történt:

Rákosy: — Tekintetes tanács! Gyakori tapasztalat, hogy a közönség érdeke ellen van, hogy a rendőrök nem tanultak jogot és gyakran nem tudják, hogy mi a teendőjük bizonyos esetben. Indítványozom, hogy a város szerezze be a rendőrlegénység oktatására a következő jogi tankönyveket:

Közigazgatási jog,

Közjog,

Magánjog,

Pénzügyi jog,

Nemzetközi jog és

Római jog.

Ezek mind oly fontos tudnivalók, amelyek hiánya káros, és szükséges, hogy a rendőrök mindezt megtanulják.

Gorcsa Péter: — De kapitány ur, ha a rendőröknek mindezt tanulni kell, mind megszöknek.

— Ugyan kérem, hiszen azok úgy tanulnak mint az ökrök!

— Ugy, mint az ökrök, — az lehet, no akkor szerezzük be a jogi könyveket, de a rendőrségi alap terhére.

Igy aztán rövidesen valóságos jogakadémia lesz a rendőrségi őrszoba, ahol Dominusz Kornél rendőrfogalmazó fogja előadni a jogtudományokat, mivelhogy ő már jogtudós, — egy alapvizsgálóval.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Az ördögöt nem soká kellett a bárka falára festeni, mert megjelent. Már t. i. az ujság-író, erősen r. k. profillal. Melegen kezet szoritott az asztaltársaság minden egyes tagjával és nem telt bele három perc, s már egy lapot gründolt „Iszap és Vidéke“ címen. Másnap este a vacsoránál János már hóna alatt az első számmal jelent meg. Alig várta, hogy az utolsó falat is eltűnjék a tálról; rágyújtott egy igen finom cigarettára, s miután pazar kényelemmel hátradőlt dr. bodor füstkarikákat eresztvén, elkezdte a lapot felolvasni: „Kultura a romokon vagy félistenek a szárazon.“ Saját többször kidobott tudósítónktól. Az a katasztrófa, mely sötét szárnyait épen az alföld egyik legvirágzóbb városa felett terjesztette ki a pusztulás összes konszekvenciáival, még a hullók véreit is megfagyasztotta. Az emberi tudás nem emlékszik még a pusztulás ilyen mérvére, hiába kutatja fel a közelmúlt legnagyobb tragédiáját. Akár a Kaláberi földrengésre gondolnánk, akár a colosszális martinik páncélos elsüljedésére, vagy a népés Titanik francia félsziget kitörésére röpitենék emlékezésünk bus gyászfátyolának kegyeletos lángjait. A makói tragédia váratlanságában és irtóztató robusztuzmusában mindent elhalványított. Talán csak a mayerlingi katasztrófa hatott megdöbentően, ahol tudvalevőleg Kogutovitz Manó országainak sorsa dőlt el Habsburgi Rudolf és Ulászló király halálos pezsgőzésében. Az érdeklődés központja egyszerre Makó lett. Mi is az első vonattal Makóra siettünk. Szegedről négyen rohantunk a pusztulás, a jólét nagy temetőjébe. Én, a szegedi rendőrfogalmazó: Fogassy Elemér dr. és még másik két rendőr-kutya. A látvány, mely szemeink elé tárult, megdöbentett bennünket. A borzalom nagyságát elég azzal a ténnyel illusztrálnunk, hogy a mozifelvelekre kiküldött ágensek gép és filmjeik mellett részben elájultak, részben meghaltak, s akik pedig nem haltak meg, mindannyian életbemaradtak.

A víz felszínén még mindig lehetett alakokat látni, akik elkeseredetten küzdöttek a habokkal, miközben folyton kiabáltak: „Indítványozom, hogy egy bizottság“ . . . Többet azonban nem lehetett hallani: elnyelte a víz. A nagy zürzavarban csak egy ember nem

vesztette el a fejét. Erősen rá is huzta darutollat szomjazó kalapját fejére, nehogy elveszítse, már t. i. a fejét. Ahol legiminensebb volt a veszély, alakja ott azonnal megjelent gondolatban. A csüggedőkbe bátorságot, a poharakba pedig bort töltött. S amidőn a víz már toronymagasságra emelkedett, ő meg mindig íróasztala mellett ült háttérben két csendőrrrel s egy orvosi kötésen szent Purjesz özvegy és vértanu drága köztársasági csepjeivel. Nyugodtan dolgozott tovább epochális munkáján: „A geológia piocén, miocén, glycerin antidiluvialis alakulatainak praeshistorikus formációi halálos dőfésőkben a teológiára.“ Ez az ember úgy dolgozott mint az a fanatikus assyr, akinek neve Zizifus vala, szellem és testi energiáit pedig megfeszítette, mint az élelmes Semita: a vén Herkules, midőn fürdőjét meggründolta, ha jól emlékszem Herkules fürdőn! . . .

. . . János letette a lapot. Barátim — ez a gyerek felségesen ír. Tudása is van bővebben. És tudása alapos. Micsoda memória?

— Bizony — sóhajtott közbe Szalóky Noe — ennél csak az Ória különb. Épen ezért, miután kevesen vagyunk ahhoz, hogy bizottságot küldhessünk ki Önmagunkból. Csak így barátilag fogadjuk meg Sajtosovszky Elemért, kinek már ősei is lengyel menekültek voltak (Galicián keresztül) ez új világ hirlap-írójának!

Diktum — faktum! Az újvilág megtette az első hatalmas kulturlépést: befogadta a sajtót.

(Folyt. köv.)

Cáfolat

*Szomorú hírek szállongtak,
Már-már szinte kétségbeejlők,
Hogy a szép Margitszigetet is
Elöntik a panama-fertők.*

*A sziget körül már valóban
Sötéltettek mélységes titkok,
Mire lapunk is odaküldött
Egy saját külön tudósítót.*

*Ma érkezett meg a távirat,
Ezt megnyugodva olvassák fel:
„A hírből egy szó sem igaz.
A szigetet még nem lopták el.“* Ón

Wied herceg.

*Mindenkinek van a világon
Valamiféle mániája:
Szegény Wied hercegnek is van:
Az, hogy — készül Albániába.*

*Hónapok óta minden lapban
Olvason, hogy Wied herceg készül.
Már a kalapját is feltette
És sétapálcát vett vitézül.*

*S mikor elkészült, így biztatta
A többi öfelsegeket:
Fogjatok meg már kérlek szépen,
Mert még — csakugyan lemegyek!*

A kóser címtábla — a jó magyarral.

— Saját tudósítónktól. —

(IGAZ TÖRTÉNET.)

Katz Bernát makói lakos kifőzést nyitott, még pedig rituális kifőzést, melyben csak szigoruan kóser ételt szolgál fel. Hogy a tervet kifőzte s a kifőzést megnyitotta, megrendelt egy címtáblát egy makói festőnél a következő felirattal:

K Ó S E R
K I F Ő Z É S

A JÓ
MAGYARHOZ!

Mikor a címtábla elkészült, Katz Bernát azt nem akarta átvenni s megtagadta a 40 korona ár kifizetését s Katz ezt azzal indokolta, hogy a címtábla nem jó.

— Miért nem jó? — kérdezte a festő.

— Mert ez a magyar nem „jó“ magyar. Jó magyar csak a makói magyar, a makói magyar pedig nem ilyen sovány, mint ez, nem hord rózsaszín szegfüt, hanem pirosat és nem visel ilyen német csizmát, mint ez.

— Hát nem veszi át?

— Nem! De tudja mit, ha 6 koronáért itthagya, átveszem.

— Abbú nem öszik, — mondja a festő.

Pörre került a sor és Mágori bíróra hárult a nehéz feladat, hogy Salamoni ítéletet hozzon. Ő e helyett Sámueli ítéletet hozott és az ügyet átutalta a járásbíróshoz, mondjon az ítéletet.

Jogász, címfestő és kifőző körökben most érdeklődéssel néznek az ítélet elé.

Öröm.

— Örülök, hogy megjöttél, kedves apus. Mit hoztál?

— Késmárkon voltam, hoztam egy kést.

— De jó, hogy nem voltál Szarvason.

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,
amelyek felülmulják a régebbi rendszerü összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók,** új és használt **vetőgépek, szecskavágók, répavágók, morzsolók,** valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktáraban. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

Szegedi buckai, Kitünö homoki,
Legjobb gyoroki boraim
megérkeztek, valamint a kitünö minőségü

S Ö R Ö K

mindig frissen csapolva kaphatók. Vendéglői helyiségeim a mai kornak megfelelően, izlésesen vannak berendezve.

Kitünö konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Bacsay-utca.)

Házhozvitelnél ugy a boroknál, mint a söröknél árkedvezmény.